Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

26 päivänä syyskuuta 2013 *

Muutoksenhaku — Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) — Kemikaalien rekisteröinti, arviointi ja lupamenettelyt — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) — 57 ja 59 artikla — Luvanvaraiset aineet — Akryyliamidin tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Sisällyttäminen ehdolla olevien aineiden luetteloon — Julkaiseminen kemikaaliviraston verkkosivuilla — Kumoamiskanne, joka on nostettu ennen tätä julkaisemista — Tutkittavaksi ottaminen

Asiassa C-626/11 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 30.11.2011,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), kotipaikka Bryssel (Belgia), ja

SNF SAS, kotipaikka Andrézieux-Bouthéon (Ranska), edustajinaan avocat R. Cana ja avocat K. Van Maldegem,

valittajina,

ja jossa valittajien vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään M. Heikkilä ja W. Broere, avustajanaan advocaat J. Stuyck,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, sekä

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään C. Wissels ja B. Koopman, ja

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Oliver ja E. Manhaeve, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit J. Malenovský, U. Lõhmus (esittelevä tuomari), M. Safjan ja A. Prechal,

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.11.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kuultuaan julkisasiamiehen 21.3.2013 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (jäljempänä PPG) ja SNF SAS (jäljempänä SNF) vaativat valituksellaan kumottavaksi unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-1/10, PPG ja SNF vastaan ECHA, 21.9.2011 antaman määräyksen (Kok., s. II-6573; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla se jätti tutkittavaksi ottamatta valittajien nostaman kumoamiskanteen Euroopan kemikaaliviraston (jäljempänä kemikaalivirasto) tekemästä päätöksestä, jolla akryyliamidi (EY nro 201-173-7) tunnistettiin aineeksi, joka täyttää kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1 ja oikaisu EUVL 2007, L 136, s. 3; jäljempänä REACH-asetus) 57 artiklan mukaiset kriteerit, saman asetuksen 59 artiklan mukaisesti (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

REACH-asetus

2 REACH-asetuksen 57 artiklassa luetellaan aineet, jotka voidaan sisällyttää asetuksen liitteeseen XIV, jonka otsikko on ”Luvanvaraisten aineiden luettelo”. Tämän asetuksen 57 artiklan a ja b alakohdassa mainitaan aineet, jotka täyttävät syöpää aiheuttavien aineiden ja perimää vaurioittavien aineiden tiettyihin luokkiin kuuluvien aineiden luokituskriteerit.

3 Tämän asetuksen 59 artiklassa, jonka otsikko on ”57 artiklassa tarkoitettujen aineiden tunnistaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 57 artiklassa tarkoitetut kriteerit täyttävien aineiden tunnistamiseksi ja liitteeseen XIV mahdollisesti sisällytettävien aineiden luettelon [(jäljempänä ehdolla olevien aineiden luettelo)] laatimiseksi sovelletaan tämän artiklan 2–10 kohdassa säädettyä menettelyä. – –

– –

3. Jäsenvaltio voi laatia asiakirja-aineiston liitteen XV mukaisesti aineille, joiden se katsoo täyttävän 57 artiklassa tarkoitetut perusteet, ja toimittaa sen kemikaalivirastolle. – – Kemikaalivirasto antaa asiakirja-aineiston muiden jäsenvaltioiden saataville 30 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta.

4. Kemikaalivirasto julkaisee www-sivustollaan ilmoituksen siitä, että aineen osalta on laadittu liitteen XV mukainen asiakirja-aineisto. Kemikaalivirasto pyytää kaikkia asianosaisia esittämään huomautuksensa kemikaalivirastolle esitetyssä määräajassa.

5. Muut jäsenvaltiot ja kemikaalivirasto voivat 60 päivän kuluessa tästä jakelusta esittää huomautuksia kemikaalivirastolle toimitetun asiakirja-aineiston aiheena olevan aineen tunnistamisesta 57 artiklan perusteiden osalta.

6. Jos kemikaalivirasto ei saa eikä esitä huomautuksia, se sisällyttää aineen edellä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon. – –

7. Jos kemikaalivirasto esittää tai saa huomautuksia, se siirtää asiakirja-aineiston jäsenvaltioiden komitean käsiteltäväksi 15 päivän kuluessa 5 kohdassa tarkoitetun 60 päivän määräajan päättymisestä.

8. Jos jäsenvaltioiden komitea pääsee yksimieliseen sopimukseen aineen tunnistamisesta 30 päivän kuluessa siitä, kun asia on siirretty sen käsiteltäväksi, kemikaalivirasto sisällyttää aineen 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon. – –

– –

10. Kemikaalivirasto julkaisee 1 kohdassa tarkoitetun luettelon verkkosivuillaan viipymättä sen jälkeen, kun päätös aineen sisällyttämisestä on tehty, ja pitää luetteloa ajan tasalla.”

Asian tausta ja riidanalainen päätös

4 PPG on eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä, joka edustaa polyelektrolyyttejä, polyakryyliamidia ja/tai muita akryyliamidia sisältäviä polymeerejä tuottavien tai maahantuovien yritysten etuja. SNF on yksi sen jäsenistä.

5 Alankomaiden kuningaskunta toimitti 25.8.2009 kemikaalivirastolle laatimansa asiakirja-aineiston, joka koski akryyliamidin tunnistamista REACH-asetuksen 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut kriteerit täyttäväksi aineeksi.

6 Kemikaalivirasto julkaisi 31.8.2009 verkkosivuillaan ilmoituksen, jossa se kehotti osapuolia, joita asia koski, toimittamaan huomautuksensa akryyliamidia koskevasta asiakirja-aineistosta. Lisäksi se pyysi jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia toimittamaan tätä koskevat huomautuksensa.

7 Saatuaan tätä asiakirja-aineistoa koskevat erityisesti PPG:n toimittamat huomautukset ja Alankomaiden kuningaskunnan näihin huomautuksiin antamat vastaukset kemikaalivirasto toimitti kyseisen asiakirja-aineiston jäsenvaltioiden komitealle, joka pääsi 27.11.2009 yksimieliseen sopimukseen akryyliamidin tunnistamisesta erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sillä perusteella, että tämä aine täytti REACH-asetuksen 57 artiklan a ja b alakohdan mukaiset kriteerit.

8 Kemikaalivirasto julkaisi 7.12.2009 lehdistötiedotteen, jossa se ilmoitti yhtäältä, että jäsenvaltioiden komitea oli päässyt yksimieliseen sopimukseen akryyliamidin ja 14 muun aineen tunnistamisesta erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi, koska ne täyttivät REACH-asetuksen 57 artiklan mukaiset kriteerit, ja toisaalta, että ehdolla olevien aineiden luettelo päivitettäisiin virallisesti tammikuun 2010 aikana.

9 Kemikaaliviraston pääjohtaja teki 22.12.2009 päätöksen ED/68/2009, jonka oli määrä tulla voimaan 13.1.2010 ja joka koski mainittujen 15 aineen sisällyttämistä kyseisenä päivänä ehdolla olevien aineiden luetteloon.

10 Tämä luettelo, joka sisälsi akryyliamidin, julkaistiin 30.3.2010 kemikaaliviraston verkkosivuilla.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

11 Valituksenalaisesta määräyksestä käy ilmi, että PPG ja SNF nostivat 4.1.2010 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.

12 Kemikaalivirasto esitti 17.3.2010 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen tästä kanteesta. Se esitti kolme prosessin edellytysten puuttumista koskevaa väitettä, jotka koskivat riidanalaisen päätöksen luonnetta, sitä, että tämä päätös ei koskenut suoraan kantajia, ja sitä, että päätös, joka ei ollut SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi, ei koskenut näitä asianosaisia erikseen.

13 Riidanalaisen päätöksen luonnetta koskevassa prosessin edellytysten puuttumista koskevassa väitteessään kemikaalivirasto väitti lähinnä, että kantajat, jotka vetosivat kemikaaliviraston jäsenvaltioiden komitean 27.11.2009 tekemään yksimieliseen sopimukseen, olivat riitauttaneet valmistelevan toimen, jonka tarkoituksena ei ollut tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetulla tavalla.

14 Alankomaiden kuningaskunta, joka hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan kemikaaliviraston vaatimuksia, tuki tämän esittämiä prosessin edellytysten puuttumista koskevia väitettä.

15 Euroopan komissio, joka niin ikään hyväksyttiin väliintulijaksi, tuki kemikaaliviraston väitteitä riidanalaisen päätöksen luonteesta ja siitä, että päätös ei koskenut kantajia suoraan. Lisäksi komissio väitti, että kannekirjelmä ei täyttänyt unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia edellytyksiä, koska se oli epäselvä.

16 Unionin yleinen tuomioistuin tutki ensin tämän viimeksi mainitun prosessin edellytysten puuttumista koskevan väitteen. Se huomautti, että väliintulijalla ei ollut oikeutta esittää oikeudenkäyntiväitettä, johon väliintulijan tukema asianosainen ei ollut vedonnut, ja totesi, että kanteen ja siinä esitettyjen väitteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset olivat ehdottomia edellytyksiä, joten tuomioistuin pystyi tutkimaan ne viran puolesta.

17 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kyseisen prosessin edellytysten puuttumista koskevan väitteen, koska se katsoi valituksenalaisen määräyksen 34 kohdassa, että kannekirjelmästä kävi ilmi oikeudellisesti riittävällä tavalla, että oikeudenkäynnin kohteena oli REACH-asetuksen 59 artiklassa tarkoitetusta menettelystä seurannut kemikaaliviraston toimi, jolla akryyliamidi tunnistettiin mainitun asetuksen 57 artiklan mukaiset kriteerit täyttäväksi aineeksi ja jonka sisältö oli määritetty kemikaaliviraston jäsenvaltioiden komitean yksimielisellä sopimuksella 27.11.2009 ja joka piti panna täytäntöön sisällyttämällä akryyliamidi kemikaaliviraston verkkosivuilla julkaistavaan ehdolla olevien aineiden luetteloon, joka oli määrä julkaista 13.1.2010 ja joka julkaistiin lopulta 30.3.2010.

18 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin totesi kemikaaliviraston esittämästä riidanalaisen päätöksen luonnetta koskevasta prosessin edellytysten puuttumista koskevasta väitteestä valituksenalaisen määräyksen 41 kohdassa, että ei ollut syytä lausua perusteluista, joissa väitettiin yksimielistä sopimusta valmistelevaksi, koska riidanalaisen päätöksen tarkoituksena ei ollut tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin hetkellä, jona kanteen tutkittavaksi ottamista oli arvioitava, eli kannekirjelmää jätettäessä.

19 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tästä valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa, että kannekirjelmä oli jätetty sen jälkeen, kun jäsenvaltioiden komitea oli tehnyt yksimielisen sopimuksen akryyliamidin tunnistamisesta erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi ja kun kemikaaliviraston pääjohtaja oli tehnyt päätöksen tämän aineen sisällyttämisestä ehdolla olevien aineiden luetteloon, mutta ennen 13.1.2010 eli päivää, jona tämän päätöksen oli määrä tulla voimaan ja jona akryyliamidi oli määrä sisällyttää kyseiseen luetteloon.

20 Valituksenalaisen määräyksen 49 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että yhtäältä sen, että aine tunnistetaan erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, tarkoituksena ei ole tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin ennen kuin tämä aine on sisällytetty ehdolla olevien aineiden luetteloon, ja että ne oikeudelliset velvollisuudet, jotka aiheutuvat tästä toimesta, voivat koskea asianomaisia henkilöitä vasta, kun kyseisen aineen sisältävä luettelo on julkaistu ja kun se on saatettu

ajan tasalle kemikaaliviraston verkkosivuilla REACH-asetuksen 59 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukainen määräaika kanteen nostamiselle tällaisesta toimesta voi alkaa kulua vasta tästä julkaisemisesta.

21 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin jätti siinä nostetun kanteen tutkimatta eikä se tutkinut muita kemikaaliviraston esittämiä prosessin edellytysten puuttumista koskevia väitteitä.

Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

22 Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen määräyksen ja riidanalaisen päätöksen tai toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen niiden nostaman kanteen ratkaisemiseksi sekä velvoittamaan kemikaaliviraston korvaamaan valittajille molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

23 Kemikaalivirasto sekä Alankomaiden kuningaskunta ja komissio, jotka ovat tukeneet kemikaaliviraston vaatimuksia ensimmäisessä oikeusasteessa, vaativat unionin tuomioistuinta toteamaan valituksen perusteettomaksi ja velvoittamaan valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen käsittely

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

24 Valittajat esittävät yhden ainoan valitusperusteen, joka koskee oikeudellista virhettä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt tulkitessaan ja soveltaessaan REACH-asetusta siltä osin kuin se on katsonut, että se, että kemikaaliviraston jäsenvaltioiden komitea on tunnistanut aineen tämän asetuksen 59 artiklan 8 kohdan mukaisesti erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, ei ole päätös, jonka tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin ennen tämän aineen sisältävän ehdolla olevien aineiden luettelon julkaisemista.

25 Valittajat väittävät, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen määräyksen 47 kohdassa, REACH-asetuksen tiedottamisvelvollisuutta täsmentävissä säännöksissä olevista erilaisista viittauksista termeihin ”tunnistaminen” ja ”sisällyttäminen” käy ilmi, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena on ollut asettaa tällaisia tietyn aineen tunnistamisesta johtuvia velvollisuuksia aineen ehdolla olevien aineiden luetteloon sisällyttämistä edeltävässä vaiheessa.

26 Kemikaalivirasto, jota Alankomaiden kuningaskunta tukee, huomauttaa, että kun on kyse toimista, jotka on tehty useita vaiheita käsittävässä menettelyssä, ainoastaan toimenpiteet, joilla lopullisesti vahvistetaan kyseinen toimielimen tai elimen kanta tämän neuvottelun päätteeksi, ovat toimia, jotka voidaan riitauttaa. Kemikaalivirasto väittää, että nyt käsiteltävässä asiassa akryyliamidin sisällyttäminen ehdolla olevien aineiden luetteloon, sellaisena kuin luettelo on julkaistu 30.3.2010, on toimi, jolla voi olla oikeusvaikutuksia, kun taas jäsenvaltioiden komitean sopimus on valmisteleva toimi, joka ei itsessään luo mitään oikeudellisia velvollisuuksia.

27 Komission mukaan se, että jäsenvaltioiden komitean yksimielinen sopimus ei jätä harkintavaltaa aineen sisällyttämisessä ehdolla olevien aineiden luetteloon, ei merkitse sitä, että tämä sopimus on lopullinen kannekelpoinen toimi tai että sillä voitaisiin korvata kemikaaliviraston REACH-asetuksen 59 artiklan 8 kohdan nojalla tekemä päätös.

28 Komissio väittää, että missään tämän asetuksen säännöksissä ei ilmaista, että aineen tunnistamisen ja aineen ehdolla olevien aineiden luetteloon sisällyttämisen välillä olisi ero. Komission mukaan kyseisen asetuksen 59 artiklasta käy päinvastoin ilmi, että aineet tunnistetaan erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi yksinomaan siinä tarkoituksessa, että ne sisällytetään tähän luetteloon.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Aluksi on todettava, ettei ole kiistetty sitä, että PPG:n ja SNF:n nostaman kanteen kohde oli unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 34 kohdassa kuvaama kemikaaliviraston toimi eli REACH-asetuksen 59 artiklan mukaisesta menettelystä seurannut toimi, jolla akryyliamidi tunnistettiin tämän asetuksen 57 artiklan mukaiset kriteerit täyttäväksi aineeksi.

30 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut tässä määräyksessä, tällainen toimi voi olla kumoamiskanteen kohteena SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan toisen virkkeen nojalla, mikäli toimi on Euroopan unionin elimen eli tässä tapauksessa kemikaaliviraston tekemä ja mikäli sen tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin. Useissa REACH-asetuksen säännöksissä, kuten erityisesti kyseisen määräyksen 42 kohdassa mainituissa säännöksissä, säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta, joka on seuraus tämän asetuksen 59 artiklan mukaista menettelyä seuranneesta aineen tunnistamisesta.

31 Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut myös perustellusti riidanalaisen määräyksen 49 kohdassa, että ne oikeudelliset velvollisuudet, jotka aiheutuvat asetuksen 59 artiklassa tarkoitetusta menettelystä johtuvasta toimesta jonkin aineen tunnistamiseksi erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, voivat koskea asianomaisia henkilöitä vasta, kun kyseisen aineen sisältävä ehdolla olevien aineiden luettelo on julkaistu, koska tällaisesta julkaisemisesta on säädetty tämän artiklan 10 kohdassa.

32 On nimittäin niin, että kun unionin säännöstössä säädetään toimen julkaisemisesta, kyseiset henkilöt voivat vasta tästä julkaisemisajankohdasta lähtien yksiselitteisesti tuntea oikeutensa ja velvollisuutensa ja ryhtyä niiden johdosta tarpeellisiin toimenpiteisiin (ks. vastaavasti asia C-345/06, Heinrich, tuomio 10.3.2009, Kok., s. I-1659, 44 kohta).

33 Jotta asianomaisilla henkilöillä on riittävästi aikaa riitauttaa julkaistu unionin toimi tietoisina kaikista asiaa koskevista seikoista, määräaika kanteen nostamiseksi tällaisesta toimesta alkaa tämän vuoksi SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukaan kulua vasta sen julkaisemisesta.

34 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisessa määräyksessä, tästä ei kuitenkaan seuraa se, ettei kantaja voisi riitauttaa unionin toimea ennen sen julkaisemista.

35 Tästä yhteisöjen tuomioistuin on jo aiemmin katsonut yhdistetyissä asioissa 172/83 ja 226/83, Hoogovens Groep vastaan komissio, 19.9.1985 antamassaan tuomiossa (Kok., s. 2831, 8 kohta), että EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklan kolmannen kohdan määräykset, joissa täsmennettiin muodollisuudet – tiedoksi antaminen ja julkaiseminen –, joista kumoamiskanteen nostamisen varattu määräaika alkoi kulua, eivät olleet esteenä sille, että kantaja nosti kanteensa yhteisöjen tuomioistuimessa heti, kun riidanalainen päätös oli tehty, odottamatta päätöksen tiedoksi antamista tai sen julkaisemista, joten yhtä kyseisen tuomion perusteena olevista kanteista ei voitu jättää tutkittavaksi ottamatta sen perusteella, että se oli jätetty yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon ennen tämän päätöksen julkaisemista.

36 Mitkään SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan, joka vastaa EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklan kolmatta kohtaa, määräykset eivät estä tämän oikeuskäytännön soveltamista nyt käsiteltävään asiaan.

37 Päinvastoin on niin, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 55 kohdassa, että vaikka oikeuskäytännössä on vakiintuneesti katsottu, että SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia tai päätöksiä ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (ks. asia C-131/03 P, Reynolds Tobacco ym. v. komissio, tuomio 12.9.2006, Kok., s. I-7795, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), tässä artiklassa ei täsmennetä, että tällaisen kanteen nostaminen edellyttäisi toimenpiteen julkaisemista tai tiedoksi antamista.

38 Lisäksi kanteen nostaminen unionin toimesta ennen sen julkaisemista ja heti, kun se on hyväksytty, ei mitenkään vaaranna kanteen nostamisen määräajan tarkoitusta, joka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on oikeusvarmuuden turvaaminen välttämällä se, että unionin toimia, joilla on oikeusvaikutuksia, kyseenalaistetaan loputtomiin (ks. asia C-241/01, National Farmers' Union, tuomio 22.10.2002, Kok., s. I-9079, 34 kohta ja yhdistetyt asiat C-478/11 P–C-482/11 P, Gbagbo ym. v. neuvosto, tuomio 23.4.2013, 62 kohta).

39 Näin ollen on niin, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 56 kohdassa, että vaikka toimen julkaiseminen käynnistää kanteen nostamisen määräajan, jonka päätyttyä kyseisestä toimesta tulee lopullinen, se ei sitä vastoin muodosta edellytystä oikeudelle nostaa kanne kyseisestä toimesta.

40 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa, että kannekirjelmä jätettiin jäsenvaltioiden komitean päästyä yksimieliseen sopimukseen tästä tunnistamisesta ja kemikaaliviraston pääjohtajan tehtyä 22.12.2009 toimen, joka muodostaa päätöksen. Näin ollen kannekirjelmän jättämispäivänä eli 4.1.2010 riidanalainen päätös oli lopullisesti tehty.

41 Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen tehnyt virheen, kun se on jättänyt kyseisen kannekirjelmän tutkimatta sillä perusteella, että se oli jätetty ennen riidanalaisen päätöksen julkaisemista, joka tehtiin sisällyttämällä akryyliamidi ehdolla olevien aineiden luetteloon kemikaaliviraston verkkosivuilla ja joka oli alun perin määrä tehdä 13.1.2010 mutta joka lopulta tehtiin 30.3.2010.

42 Niinpä valittajien esittämä ainoa valitusperuste ja näin ollen koko valitus on hyväksyttävä ja valituksenalainen määräys on kumottava.

43 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

44 Koska nyt käsiteltävä asia ei ole ratkaisukelpoinen, se on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi, ja oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-1/10, PPG ja SNF vastaan ECHA, 21.9.2011 antama määräys kumotaan.

2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.

3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Allekirjoitukset